

Jecsalis explora l'obsessió geomètrica de Jaume Faixó

La galeria de Sant Feliu de Guíxols inaugura demà 'Estructuracions', que aplega les obres més abstractes de l'artista

Hi predominen les composicions amb blocs d'un negre sedós i profund

Jaume Faixó (1952-1998), en una imatge de l'any 1995, al seu taller Foto: N IÀ SANTIAGO.

L'any 2001, quan la Fontana d'Or i el Museu d'Art de Girona van organitzar la primera antològica dedicada al pintor i escultor Jaume Faixó (Girona, 1952-1998), l'escriptor Miquel Berga, que l'havia conegut de marrec quan tots dos anaven al Bruguera, recordava en un article a la Revista de Girona una obra primerenca seva, "possiblement el seu dibuix més negre", en què es distingien dos fetus "escrutant-se furiosament en el buit". Berga deduïa, d'aquesta negror precoç, que "el potencial creatiu i les preocupacions formals eren ja plenament insinuats, presents de fet, en les seves primeres obres", encara que la seva etapa geomètrica estricta no arribaria fins als anys setanta. Abans d'aquesta deriva fosca i cantelluda, Faixó havia experimentat amb unes màscares primitives, com aquells fetus furiosos, aplicant-hi a vegades capes

successives de textures i de color, servint-se del guix, del sofre, de tècniques d'incisió i de pirogravat, d'efectes de relleu i d'altres pràctiques pictòriques poc convencionals. La més eloqüent de totes: pintar amb fum. A partir de 1972, però, l'element figuratiu ja li fa nosa, i cap a la meitat d'aquella dècada es decanta definitivament cap a unes composicions organitzades per l'articulació de plans.

Aquesta és l'etapa que més ha interessat el col·leccionista i marxant holandès Richard Vanderaa, especialista en els pioners de l'abstracció, per organitzar a la seva galeria Jecsalis de Sant Feliu de Guíxols l'exposició Estructuracions, que s'inaugura demà (19 h) i es podrà visitar fins al 29 d'abril. La mostra aprofundeix en l'etapa que més ha acabat definint Faixó, just en el moment en què explora amb més intensitat les possibilitats de la geometria, entre finals de la dècada dels setanta i els vuitanta.

L'historiador de l'art Àlex Roa Casellas, recorda que Faixó tenia el costum de treballar de nit, però al contrari del tòpic que tendeix a associar la nocturnitat amb el rampell il·luminat, l'artista era extraordinàriament metòdic, rigorós i lent en el seu treball. S'havia de ser pacient per seguir el seu procediment: ennegrir una làmina blanca amb fum i obrir camins damunt aquella taca sedosa gratant-hi al damunt o fent-hi incisions amb una eina tallant, com si hi parlés.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 10-03-2017 Pàgina 27

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1089653-jecsalis-explora-l-obsessio-geometrica-de-jaume-faixo.html>